

SKÅNEPOLISEN

SPORT & FRITID

www.skanepolisen.se

nummer 3- 2015

Läs om:

Anna Karolina - polis och författare

Ledare

Postadress:

Skånepolisens Sport & Fritid
205 90 MALMÖ

Ansvarig utgivare:

Stefan Sintéus

Chefredaktör/

Redaktionssekreterare:

Lars Mahler, Malmö

E-post: redaktion@skanepolisen.se

www.skanepolisen.se

Adressändringar/

utebliven tidning:

Magnus Cederlund

E-post: info@skanepolisen.se

Materialstopp till redaktion och utgivningsplan 2015:

Nr	Materialstopp	Utgivn.
1	3 mars	v 15
2	12 maj	v 25
3	18 augusti	v 39
4	17 november	v 52

Artikelförfattare ansvarar själva för sina artiklars innehåll. Bilder ska vara godkända för publicering i tryck och på webben.

Omslagsfoto:

Anna Karolina Larsson,

polis och författare

Foto: Ola Torkelsson

Layout:

Mediahuset i Göteborg AB, avd. syd

Tryck:

ÅkessonBerg,

Emmaboda 2015

www.akessonberg.se

Distribueras som post- & webbtidning:

ISSN 2001-8355 (Print)

ISSN 2001-8363 (Online)

Tidning av och för alla idrottande och motionerande polisanställda i Skåne samt anhöriga till dessa.

Sicken sommar!

Sommaren som gått har verkligen stuckit ut på många vis. För polisen brukar ju somrarna trots allt vara förhållandevis lugna om än med fler turister och vad det brukar generera i arbete. Årets sommar har dock sett helt annorlunda ut med en hel del kommenteringar och förstärkningar till Malmö som haft det "hett" om öronen på många vis. Det känns skönt att vi har så många kompetenta medarbetare i organisationen när det finns så tuffa utmaningar, ingen nämnd ingen glömd.

På det sportsliga planet har det också hänt en hel del. MFF krigar på och det är i skrivande stund spännande hur det ska gå mot Celtic hemma. Och vem har gett TFF vitaminer som nu springer mot en serieseger och superettan stundar - kul.

Under sommaren har vi av förklarliga skäl haft en låg aktivitet i vår styrelse. Vi har dock inte vilat helt utan arbetet med vår hemsida är igång och går framåt.

Vi har också haft en avtackning för vår gamle ordförande Ulf Sempert som dagen till ära kom iklädd en röd keps, vi har bildbevis. Vi avtackade också Jan-Olof Olsson för troget engagemang i styrelsen.

Jag har ju fått för vana att skriva om någon anekdot så här kommer ännu en. Jag pluggade för några år sedan med en kollega från Göteborg. Kollegan hade faktiskt

spöat Björn Borg i Kalle Anka cup 1972 vilket kollegan var väldigt stolt över. Naturligtvis tråkade vi gärna kollegan med att fara med osanning eller att Björn Borg spelat utan rack osv. Under utbildningstiden tränade vi ganska mycket och vi tyckte nog att vi tappade något kilo här och där. Kollegan var dock väldigt noga med att påtala detta så ofta han kunde och även om vi andra såg hans avsmalnande så sa vi förstås inget. I slutet av utbildningstiden skulle vi tentaläsa och han bjöd därför hem till sin gård utanför Göteborg. När vi kommer på uppfarten kom hans sjuårige son springande mot oss och den avsmalnade kollegan satte sig ner på huk för att hälsa och krama honom. Pojken stannade plötsligt och tittade på oss med stora ögon och utbrast på sjungande göteborgska: Pappa; du är ju både fet, svag, ful och nästan helt skallig. Vi andra sa direkt - av fulla och barn får man höra sanningen.

Styrelsen och jag önskar avslutningsvis er alla en skön höst och förhoppningsvis många idrottsliga aktiviteter.

Stefan Sintéus

Ordförande MPGI

Innehåll

Ledare.....	1	Avtackning i strålande solsken.....	14
MPGIs sektionsledare.....	2	Carl-Georg Andersson har avlidit.....	16
Mahler begär ordet.....	3	Till minne av kollegan och vännen K-G.....	17
Anna Karolina - Polis och författare.....	4	Polisen Musikkår på sin årliga sommarturné.....	18
Boktipset.....	5	Tillsammans gör vi tidningen Skånepolisen.....	19
Polisveteraner på Ystadbesök.....	6	World Police and Fire Games.....	20
Polis-SM i pistolskytte.....	8	Malmöpolisens fotboll under 1960- och 70-talen.....	22
Länspolismästerskapen - Anrik golftävling.....	9	Efterlysning - hjälp oss med artiklar om legendarerna.....	24
Skåneslaget på Bedinge GK.....	10	Tävlingskalender.....	24
Jubileumskonsert 1 november 2015.....	11	Kriminalkommissarien berättar.....	25
Årets cykeltur på den tyska ön Rügen.....	12	Finn fem fel.....	28

MPGIs sektionsledare:

Vill ni som sektion finnas med på denna sidan med namn och kontaktuppgifter skickar ni ett mail till redaktion@skanepolisen.se med dessa uppgifterna.

Handbollssektionen herr
Sektionsansvarig
Lars Kyd Larsson
Tel. 010-561 89 70
lars-i.larsson@malmo.se

Cykel-, motions- & friidrottssektionen
Sektionsansvarig
Anders Larsson
Tel: 010-561 50 89
anders-v.larsson@polisen.se

Golfsektionen
Ordförande
Göran Holmgren
Tel. 010-561 45 57
Mobil 0733-48 38 43
goran.holmgren@polisen.se

Boulesektionen
Ordförande
Jan Ohlin
Tel. 010-561 55 78
jan.ohlin@polisen.se

Fotbollssektionen dam:
Sektionsansvarig
Anna Palmblad
anna.palmblad@polisen.se

Innebandy:
Sektionsansvarig
Patrik Lundström

Bowling: (vilande)
Sektionsansvarig
Thomas Stenbeck
thosten@globalnet.net

Fotbollssektionen herr POMA:
Sektionsansvarig
Andreas Persson
Mobil 0733-75 11 97
andype@mail.com

Kraftsportssektionen:
Sektionsansvarig
Jarl Hansson
Mobil: 0733-483915
jarl.hansson@polisen.se

Mahler begär ordet

Ja, då var den semestern slut. Åtminstone min och förmodligen de flesta av er andras också. Hur blev det då? Blev det en spännande bok i skuggan eller lata dagar vid stranden och en solbränd vältränad kropp? Jag kan direkt säga att jag är ingen förebild om det är det som är kriterierna för en lyckad semester. Förmodligen är jag inte den ende som sneglar på husfasaden, fönsterbågar, målarburkar och en massa andra projekt som nu äntligen skall bli av och förmodligen är jag inte heller den ende som är en obotlig tidsoptimist när det gäller vad som skall hinnas med.

En summering den 25 augusti fyra veckor senare, dagen innan första "jobbedagen" gav ett nedslående resultat. Uterummet är fortfarande inte klart, utgrävningarna i trädgården har inte ens påbörjats, mina skjutdörrar som jag skall bygga till garderoben på ovanvåningen rullar fortfarande inte på skenor och varför hann jag inte med att olja ytterdörren?

Trots allt blev det gjort en del och visst är det väl så att man skall glädjas åt det lilla som blir gjort istället för att gräma sig över det som inte blir gjort. Kloka ord som min fru en gång yttrade. Däremot är jag mycket nöjd med att vi lyckades hjälpa en äldre släkting med att flytta ut från huset och installera honom på ett äldreboende. Där har han det bra när nu kroppen inte längre fungerar som den en gång gjorde.

Visst blev det även några lata dagar i Danmark på en liten solskensö som heter Samsö. Ön ligger en timmes körning västerut från Köpenhamn och en båtresa på en och en halv timme. Det som är slående med den ön är att tempot sjunker med 80 % direkt man kör av båten jämfört med hemma, och det når inte 100 % igen förrän man passerat betalstationen i Malmö. Samsö sägs vara den ö i Danmark som har mest soltimmar på året och är definitivt värd ett besök inte minst om man är golfspelare. Jag har

själv anor från ön och kommer att återkomma till Samsö i ett senare nummer.

Nu är det vardag igen och det innebär också att vår tidning gärna tar emot nya spännande artiklar på allt vad ni har upplevt inom sport och fritid och på allt som ni vet att ni kommer att vara med om. Slutligen ett litet ord om bilder/foton. Det har sagts förr och tål att sägas igen. Tag bilden med så hög upplösning som möjligt. Jag skriver det igen. Tag bilden med så hög upplösning som möjligt så att vi får ett bra material att jobba med. Det är enkel matematik. Spännande text och bra foton ger bra artiklar och ger i slutändan en läsvärd tidning.

Nästa gång vi hörs är det jul. Var tog detta året vägen?

Lars Mahler

Chefred. & redaktionssekr.

**Redaktionen önskar alla läsare
en trevlig och skön höst!**

Anna Karolína

- Polis och författare

Foto: Ola Torkelsson

"Mycket jag skriver har hänt i verkligheten"

Anna Karolina har gått på Författarskolan vid Lunds universitet och har jobbat som polis i Stockholm och Malmö sedan 2001. 2014 debuterade hon med den kritikerrosade kriminalromanen Stöld av babian, om vilken Stig Larsson skrev i Aftonbladet: "Efter Leif GW Persson har jag aldrig stött på en så gedigen bild av polisarbete".

Anna, du är själv polis. Hur kom det sig att du började skriva? Och varför just kriminalromaner?

När jag läste Snabba cash av Jens Lapidus såddes ett frö att jag också skulle skriva en bok. Då jobbade jag med grova brott och valet att skriva kriminalromaner var självklart. Det är den världen jag känner till.

Du fick mycket beröm för din skildring av polisarbetet i förra årets debutroman Stöld av babian. Men det är ingen alldeles smickrande inifrånbild av polisen du ger, här antyds en del interna konflikter, och det är flera po-

liser som bryter mot regler och lagar och har samröre med kriminella.

Min vision var att ge läsarna en realistisk bild av polisarbete, alltifrån att åka radiobil till att utreda brott. Men även att visa att poliser också är vanliga människor som kan hamna i psykisk obalans, ha destruktiva relationer och till och med begå brott. Mycket jag skriver om har hänt i verkligheten men allt är mixat och sammansatt till en fiktiv berättelse.

Samtidigt framställer du till exempel den kriminelle Adnan som en rätt sympatisk typ, som hamnat på fel sida om lagen mest på grund av omständigheter.

Ja, jag gillar det här med att skildra både poliser och kriminella som befinner sig på varsin sida av samhället men väldigt nära varandra rent moraliskt. När den kriminella lika gärna kunnat bli polis och tvärtom. Gränsen kan vara hårfin.

I din nya bok spelar den så kallade

kannibaldrogen MDPV en stor roll. Varför valde du det?

Efter det uppmärksammade fallet i USA där en påverkad man åt upp ansiktet på en hemlös fick jag idén till min intrig. I Står dig ingen åter har kannibaldrogen nått Sveriges gator, ett aktuellt problem även i verkligheten.

Du har ytterligare två huvudpersoner, Amanda som är polis och Pia som är åklagare. Du skildrar dem på ett lite annat sätt än man är van vid. De drivs många gånger i sitt arbete av helt andra motiv än professionella, ibland har de väldigt personliga anledningar till att agera som de gör som går stick i stäv med yrkesrollen.

Jag har jobbat på att göra personerna i boken allt annat än präktiga. De har fel och brister som alla människor och agerar oftare efter känslor snarare än förnuft. Det ska inte vara svart eller vitt om man gillar dem eller inte.

Intervju och text: Norstedts

Boktipset

Här presenteras vinstboken i tävlingen "Finn fem fel".

Titel: Står dig ingen åter

Författare: Anna Karolina

Förlag: Norstedts

www.norstedts.se

www.annakarolina.nu

ISBN: 978-91-1-306883-1

Om boken:

Ett antal mord begås i Stockholm under påverkan av den ökända "kannibaldrogen" MDPV. På eget bevåg nästlar sig den ambitiösa polisen Amanda in i kretsarna kring maffialedaren Milorad för att få stopp på leveranserna. Risken att bli avslöjad är stor. Särskilt när Adnan dyker upp. De hade ett förhållande några år tidigare, men han har varit på flykt undan rättvisan sedan

dess och vet inte om att han är far till hennes tvillingar. När ett av barnen kidnappas sätts allt på spel. Står dig ingen åter är uppföljaren till debuten Stöld av babian, som många ansåg var förra årets bästa krimidebut.

Om författaren:

Har arbetat som polis i Stockholm sedan 2001 och i Malmö sedan 2010. Är för närvarande tjänstledig för att skriva tredje boken i serien om polisen Amanda Paller, som även är såld till flera länder. Har en examen i litterärt skapande vid Lunds universitet.

I samarbete med:

Mediahuset i Göteborg AB och Norstedts Förlag

Polisveteraner - på Ystadbesök

Jack visar för intresserade polispensionärer från Kristianstad, studio Ernst-Hugo Järegård. Det är en av de tre studios som bildar Skandinaviens största filmstudios, där bl a flera Wallander-filmer och avsnitt ur den världsberömda TV-serien Bron spelats in.

Foto: Hans Kroon

Ystadbesök med Kristianstadspolisens Veteranförening. Tisdagen den 16 juni åkte 36 f d polisanställda till Wallandermuséet i Ystad. Kaj Svensson var busschaufför medan Helen Börjesson guidade under färden och berättade lite om Ystads historia. Med på färden fanns också fotograf Hans Kroon, som förevigade hela tillställningen.

Vi började dagen med frukost i Brösarps Backar och sedan blev det Ystad Studios där en trevlig guide, Jack, samt Ewa-Gun Westford mötte upp.

Vi fick veta mycket om hela konceptet Mankell/Wallander, om filminspelningarna - som ofta sker inne i studiorna - om rekvisita, filmtricks o.s.v. "Det är inte alltid som det ser ut att vara i filmen" berättade Jack med glimten i ögat.

Just den här dagen höll man på att spela in scener till den dansk-svenska serien Bron, men tyvärr fick vi inte tillträde till den studion. Det blev lite filmförevisning samt annan filmhistoria. Bl.a. så är Kurt Wallanders lägenhet på Mariagatan uppbyggd i

studion så man behöver inte dra ut på stan med filmfolket, rekvisita och alla kameror.

För övrigt vet vi att filmens vagga stod i Kristianstad - det var där allting började! Efteråt åt man lunch på restaurang "Bryggeriet" och därefter gick färden hemåt - med stopp för fika och inköp av godsaker på Kivis Musteri. Det blev en lyckad dag tillsammans med gamla arbetskamrater.

Vid pennan Cherstin Juhlin som också var med på utfärden.

Ewa-Gun Westford berättar under lunchen på restaurang Bryggeriet om Skånepolisens omorganisation.

Foto: Hans Kroon

Skånepolis - medaljör vid SPM

Birgitta Green-Jeppsson, närmast kameran, i stilstudie från förra årets SM.

Foto: Arkivbild

Vid årets Svenska Polismästerskap i pistolskytte inom sport- & fältskytte, vilket ägde rum i Eskilstuna med vårens nyutslagna grönska några dagar i maj, erövrade Birgitta Green-Jeppsson flera medaljer i de olika pistolskyttegrenarna. Arrangör var Eskilstunapolisens Idrottsklubb i samarbete med Eskilstuna Pistolklubb (EPK) som på ett fördömligt sätt lät landets polisskyttar disponera deras fina anläggning i Hugelsta skyttecentrum belägen några km utanför staden.

Mycket planering och praktiskt arbete med figurer/måltavlor och allt annat runtomkring med funktionärer, sekretariat, förtäring etc. gjorde att tävlingsarrangemanget avlöpte enligt det uppgjorda tävlingsschemat. Vi var endast fyra Skånepolis som deltog i årets SPM. Förutom Birgitta var det Thomas Idorn från Lundapolisens Idrotts- & skytteklubb, Alf Andersson från Eslövpolisens

Idrottsförening och artikelförfattaren. Första tävlingsdagen genomfördes de båda skyttegrenarna PPC och Polissnabb med tjänstevapnet Sig. I båda grenarna (damklassen) tog skånepolisen Birgitta, vilken tävlar för Trelleborgspolisens Idrottsförening, och i hård konkurens flera andra framstående polisskyttar, ett brons i PPC och ett silver i Polissnabb.

Andra tävlingsdagen var det så dags för fältskjutning med C-vapen (motsvarar cal.22) och med SIG. Många deltagare var överens om att det var en extrem svår bana, som omfattade 8 stationer á 6 skott, med ytterst små figurer, fram- och bortsvängande måltavlor, långa avstånd och korta tider i förhållande till figurernas storlek och omfång. Inte ens landets bästa och mest framstående pistolskyttar inom svensk polis sköt fullt. Ändå lyckades Birgitta erövrå bronsmedaljer i både vapenklass C och i tjänstevapenklassen. Tredje tävlingsdagen var det dags för sport-

skyttegrenarna grov- & och sportpistol (cal.32/38 och cal.22) vari man utöver vanlig precisionsskjutning på sex serier á 5 skott på 25 m utan stödhand genomför duellsskjutning med rörligt mål (lyft från 45 grader, avfyrat ett skott på tre sekunder per visning och därefter är tavlan borta i sju sekunder). Detta upprepas fem gånger i varje serie. Totalt 60 skott.

Några medaljer till Skåneskyttarna blev det inte i dessa grenar mot bakgrund av den hårda konkurrensen bland övriga deltagare. Birgitta har genom alla sina medaljer ännu en gång visat på en framstående idrottsprestation som med råde visar att Skånepolisen fortfarande är att räkna med inom den svenska polisidrotten avseende tävlingsskytte med pistol. Ett stort Grattis till framgångarna från arbetskamraterna inom Malmö-Skånepolisen inkluderat hela Region Syd.

Text: Magnus Cruce

Anrik tävling lockar många kända namn

Golfspelare i full sving.

Foto: Arkivbild

Länspolismästerskapen, som spelas på Bosjökloster GK i månads-skiftet mellan maj och juni är en anrik golftävling som i år spelades för okänd gång i ordningen. Tävligen lockar både blivande och slocknande stjärnor.

Intresset för tävlingen har tyvärr inte ökat med åren. I år var det inte övertecknat heller, så det behövdes inte tackas nej till någon som ville vara med, säger tävlingsledaren Göran "Foten" Holmgren. Länspolismästerskapet är en slagtävling över 36 hål där man utser en vinnare i både brutto och netto klassen.

Det är många intressanta spelare som var med där Joel Carnor, Veronica Olsson och Stefan Nord var några av deltagarna och deltagare från hela Skåne/Blekinge är välkomna att delta i denna mycket trevliga tävling. I år var vädret sisådär, det vill säga de första 18 hålen hade vi bra väder

medan de sista 18 spelades i regn och rusk.

Man måste ju säga att golfen är helt underbar. Spelet kommer ofta i andra hand och bara grejen att gå ute i bra väder och i sällskap med trevliga människor gör att det är det bästa man kan göra här i livet. Så skulle det kunna vara om inte alla vi som deltog också hade som inställning att vinna. Själv är jag tjurig för att inte puttarna går i. Men med åren har jag fått insikten att det bara är mig själv detta beror på. Jag kan inte skylla på vare sig banpersonalen eller några andra. Många av oss hade det kämpigt under dagen och lyckades väl aldrig komma upp i den standard som vi själva är vana vid. Men i motgångens stund visade ändå en del av oss att vi kan, och att vi har det i oss.

Vinnare i bruttotävlingen blev Jörgen Hylén med 79-84=163 slag, ett godkänt resultat med tanke på hur vädret utvecklades. Mats Hansson

var den som tog hem nettotävlingen på 71-82=153 slag. Mats Hansson var väl den enda denna dag som gick på sitt handicap, åtminstone i en av rundorna i alla fall. I övrigt var det väl inga lysande resultat.

Mats beklagade sig dock att han inte är i sin bästa form och inte har hunnit finslipa golfformen i år på grund av färre rundor än det brukar bli eftersom renoveringen av huset också tar sin tid.

Överlag så var det väl många glada miner ändå denna dag, vi befann ju oss ju trots allt på golfbanan där undertecknad spelade i väldigt trevliga bollar, både på förmiddagen och eftermiddagen. I en vetenskaplig undersökning sägs det att golfare lever i medeltal fem år längre än icke golfare. De lever inte bara längre utan de har, i vart fall majoriteten av golfarna, betydligt roligare än icke golfare.

Text: Paul Johnsson

Skåneslaget

11 maj mot Trelleborg

Ovan ser vi en bild från Skåneslaget, som i år gick av stapeln den 11 maj på Bedinge GK. Denna gång stod Trelleborg för motståndet, och de segrade med 8-4. Bilden är tagen efter drabbningen och alla ser båda glada och trötta ut.

Här följer resultaten från Skåneslaget. Förmiddagen var det som tradition scramble och på eftermiddagen matchspel. Vi har för avsikt att ta revansch nästa år på samma plats.

Förmiddag

Marcus Andersson(solo) - JO & Lennart, 2-1
Stefan Friberg & Daniel Adgård - Rosa & Jacob Moberg, 0-2
Jonas Larsson & Claes Olsson - Lena & Jan, 4-3
Jukka Ylitepsa & Bo-Anders Persson - Anders Nilsson & Mats, 7-6

Eftermiddag

Daniel Adgård - JO (osäker på siffrorna)
Stefan Friberg - Jacob Moberg, Even
Marcus Andersson - Lennart, 8-6
Jonas Larsson - Mats, 3-2
Claes Olsson - Lena, 6-5
Woffe - Rosa, Even
Jukka Ylitepsa - Anders, 4-3
Bo-Anders Persson - Jan, 5-4

Vi efterlyser omslagsbilder till tidningen!

Att tänka på:

- Ställ in kameran med den största storleken och den högsta upplösning.
- Bilden bör disponeras så att inte något av det viktiga (t.ex. ett ansikte) hamnar under tidningens huvud, som ligger överst på omslagssidan.

Lämpligt är att bilder levereras tillsammans med en text/artikel, som återberättar i vilket sammanhang de är tagna och fotografens namn.

VIKTIGT: Det är viktigt att det är **ORIGINALBILDEN** som levereras till oss och att man inte låter mailprogram/mobilen krympa bilden/bilderna.

Jubileumskonsert

1 november 2015

Ur en gammal handskriven bok, funnen i polishusets källare, går det att läsa följande protokoll från **Malmö Polis-mäns Musikkår**s verksamhet:

"På initiativ af poliskonstapeln A Berg och på af honom utfärdad kallelse sammanträdde några för musik intresserade polismän å 1 distriktets samlingsrum den 4 april 1906 kl. 6 eftm. I ett kortare anförande af herr Berg betonades nyttan och nöjet af att poliskåren i likhet med en del andra kårer inom sig ägde en egen musikkår." Vidare: "...och enades de närvarande om att instrument af bästa kvalité med svenska grepp skulle på afbetalning inköpas hos en af stadens musikhandlare och beslöt föreningen inköpa: 1 st bastuba, 2 st tenorbasuner, 1 st althorn, 1 st trumpet och 2 st kornetter."

Det är nu mer än 100 år sedan ovanstående text skrevs och musiken lever fortfarande kvar inom polisen. År 2006 firade musikkåren 100-årsjubileum och nu firar vi 50 år jubileum?

Andra föreningar vill bli äldre och fira nya jubileum för att de blivit 5 eller tio år mer än förra jubiléet. Varför blir vi då helt plötsligt 59 år yngre? Det finns alltid en akademisk orsak när man finns inom den offentliga sektorn som heter **omorganisation**. Men det har hänt mycket mer inom **Region Syd** som det numera heter.

1913 bildades Helsingborgs Polisorkester, 1935 tillkom en stråkensemble i Malmö - Malmöpolisens Stråkorkester och 1965 bildades Malmöpolisens Musikkår. I samband med att Polisen i Skåne blev en egen myndighet slogs Helsingborgs Polisorkester och Malmöpolisens Musikkår samman till **Polisens Musikkår Skåne**.

2015 omorganiserar polismyndigheten för att bli en enda myndighet med olika regioner vilket gjorde att även musikkåren fick byta namn till **Polisens Musikkår Region Syd**. Därför firar kåren sitt 50 års jubileum.

Polisens Musikkår Skåne av idag har cirka 45 medlemmar. Dirigent är Kjell Olsson, tidigare soloklarinettist i Malmö Symfoniorkester. Utöver musikkåren finns Polisens blåssextett Skåne som spelar brunnsmusik.

Musikkåren framträder ofta i polisiära sammanhang, men anlitas allt oftare vid allmänna evenemang i Skåne. Utlandsresor som till Tyskland, Holland, Österrike, Schweiz m.fl. länder har skett genom åren och inte minst till Historikerfestivalen på Malta 2004, där vi spelade på olika platser under en hel vecka. Våra kyrkokonserter intresserar också många åhörare och oftast är även kyrkorna fullsatta. Vid exempelvis våra julkonserter medverkar

även Skånepolisens sångkör. Vartannat år genomför vi en konsert i Malmö konserthus eller Palladium med kända solister och för fulla hus.

I år blir det jubileumskonsert på Palladium.

Palladium byggdes från början för teater och film. De monumentala takmålningar av Edmund Stoltz i salongen, föreställer "Fornetid", "Medeltid", "Nutid. Palladium fungerade även som konsertlokal och gästades av artister som komikerparet Helan och Halvan, opera-sångaren Jussi Björling, Alice Babs, teatergästspel från London med mera. Före 1944 (när Malmö stadsteater/Malmö Opera öppnades) hölls konserter med Malmö symfoniorkester i lokalen, som på så sätt var en föregångare till Malmö konserthus. 1983 slog även Carola Häggkvist igenom här i *Melodifestivalen* med låten "Främling". År 2002 tog Region Skåne över huset och inledde en renovering och ombyggnad till en modernare teater- och konsertlokal med 500 sittplatser som går att bygga om till lägre antal men med större scen. Vi bygger om till 375 platser och satsar på att det räcker för vår publik. Vi behöver plats på scenen men å andra sidan tänker vi bjuda vår publik på ett axplock som sträcker sig tillbaka de senaste 50 åren. Vi har under åren haft ett ljuvligt

knippe av artister och tänkte först bjuda in alla artister-na och göra något nummer var men tiden räckte inte till och att sortera bland artisterna var inte lätt utan med bland alla de duktiga musiker vi har i musikkåren så har vi många duktiga solister som kommer att få framträda i kända melodier vi spelat under årens lopp. Vi kommer att presentera musik ur olika musikaler, operetter, populär-musik och melodier valda enbart för det finns så fina soliststämmor. Men det dyker kanske upp speciella stycken för flöjter eller klarinetter. Ja, det finns även mycket musik för så tunga instrument som bastubor. Nu återstår bara, för Er kära läsare och publik, att köpa biljetter.

Kjell-Arne Friberg

Köp biljetter till jubileums-konserten 1 nov. 2015, kl. 16.00

Leif Hallberg 0705-65 23 89

Kjell-Arne Friberg 0413-171 54

Mer information hittar du på: **www.polismusik.se**

Tour de Binz - cykelturen 2015

Diverse bilder från årets cykeltur.

Årets cykeltur 2015 gick ännu en gång av stapeln på Rügen. 12 veteraner ställde upp under ledning av Ulf Lindström. Samling skedde i ett ganska kylslaget Trelleborg där Clas överraskade alla med att ha skaffat en helt ny cykel. Hans gamla cykel var nog den som genomfört flest cykelturer, vilket har varit en prestation i sig för de som sett den.

Med passet i fickan embarkerade vi m/s Sassnitz då det var tillfälligt

passtväg p.g.a G7-möte någonstans i Tyskland. Efter en lugn överfart och en stärkande frukost rullade vi av i Sassnitz där vädret kändes betydligt varmare. Vi påbörjade etapp 1 mot Binz, ca 12 km söderut via fina cykelvägar genom den strandnära skogen.

Avlastning av överflödigt bagage skedde vid vårt hotell Binz Therme innan vi direkt fortsatte på etapp 2 med målsättning att ta oss till Sellin via skogs- och cykelvägar genom och över den skogsbeklädda åsen som sträcker ut sig söder om Binz. Här

fanns rejäla backar åt bägge hållen. Efter en sväng ut via låglandskapet påbörjades den strapatsrika bergsklättringen. Vissa backar skilde definitivt agnarna från vetet.

När fältet av cykelryttare återsamlats avslutades etappen vid en rastplats i skogen med bord och bänkar. Här intogs medhavd skaffning under trevliga former och plötsligt var muskelvärken och de branta stigningarna för en kort stund som bortblåsta. Mätta och belåtna startade vi etapp 3 med sikte på en utsiktspunkt be-

lägen ovanför ett brant stup ned mot Östersjön. Utsiktsplatsen bjöd på en vidunderlig utsikt över havet. Sellin skymtades i fjärran och dit fortsatte vi för att avsluta etapp 4 vid långa bryggan med sin restaurang.

Vädret hade hitintills varit bra, men nu blev det ändring på det. När vi suttit en stund på serveringen ute på bryggan utbröt ett stortregn. Efter att ha försökt vänta ut regnskuren beslöt vi oss för att försöka cykla mot Binz, trots att det fortsatte att regna.

Ettapp 5 gick via stora landsvägen från Sellin västerut utan att någon egentligen visste exakt hur vi skulle komma till Binz. Efter att ha kämpat på i regnet kom någon på att man kunde ta en genväg över åsen via

Jagtslottet högst uppe på bergstoppen. Det fick till följd att färden fick företas till fots släpande cyklarna uppför den branta slottsvägen. Gruppen började nu spridas ut i mindre grupper i regnet och varför det blev fri körning tillbaks till hotellet. Vägen dit företogs på olika vägar och felkörningar, men till sist anlände alla till hotellet, lyckliga, trötta och blöta.

Resten av kvällen tillbringades i hotellets fantastiska spa-anläggning med åtföljande intag av en helt underbar måltid i hotellets restaurang. Några problem att somna den kvällen hade nog ingen.

Efter frukost och utcheckning ägnades dag 2 till en lång etapp 6, som gick in till Sassnitz via bl.a. kuller-

stensbelagda småvägar ute i jordbrukslandskapet. På grund av vägstängning tvingades det till en stor portion improvisation vad avsåg vägvalet. Målet var hamnen i Sassnitz, som numera ser helt annorlunda ut än på DDR-tiden med restauranger och caféer istället för vaktkurar med gräns-soldater.

Ettapp 7 tillbaka till Mukran och färjan hem avslutade årets cykeltur. Första dagens oväder var glömt (nästan) och väl ombord på färjan påbörjades diskussionen om var nästa års tour skulle gå av stapeln. Detta kan Uffe fundera på under det kommande året.

Text: Hans Hammarstedt

Diverse bilder från årets cykeltur.

Sempert och J-O avtackades i strålande solsken

Det var en närmast magiskt fin kväll när förre ordföranden Ulf Sempert och styrelsemedlem Jan Olof Olsson i mitten av juni avtackades för sina "gärningar" inom MPGI, Malmöpolisens Gymnastik och Idrottsförening.

Avtackningen hölls på den i Malmö välbekanta Flotten där man åker en tur på kanalen genom parker och under broar samtidigt som en trubadur

underhåller. Inför turen hade Malin Löfström Nord införskaffat varsin mattallrik med tillbehör som inbjudna gäster lät sig väl smaka av.

När flotten efter halva turen la till vid en brygga i närheten av casino Cosmopol, höll MPGI:s ordförande Stefan Sinteus ett tacktal över de båda och berömde dem för deras långa engagemang i föreningen.

Med tanke på hur sommaren så småningom blev, måste man säga

att vi hade en sagolik tur med vädret denna fina junikväll. Vindstilla, strålande sol och massor med glada människor i parken och längs kanalsidorna där alla hade det gemensamt att man njöt av den fina sommarkvällen.

Tack Malin för den goda maten och tack övriga för en mycket trevlig kväll.

**Text och foto:
Helén och Lars Mahler**

Carl-Georg Andersson

har avlidit efter kort tids sjukdom

Allas vår KG har avlidit den 27 juli 2015 efter en kort tids sjukdom och begravningen hölls 28 augusti i Tjörnarps kyrka.

Carl-Georg (KG) föddes i Tjörnap den 9 juli 1939. Mor var lärarinna och far var byggmästare, kommunalordförande och nämndeman vid häradsrätten med titeln häradsdomare. Tjörnap var egen kommun fram till 1952 då den under några år tillhörde Sösdala kommun men sedermera kom att överföras till Höörs kommun. Efter slutförd skola i Tjörnap fortsatte han på Höörs Samrealskola där han avlade realexamen i slutet av 1950-talet. Sedan blev det militär-tjänstgöring och nyss fyllda 21 år, hösten 1960, började han på Polis-skolan i Malmö.

Malmöpolisen

Under hela sin aktiva tid var Malmöpolisen hans arbetsgivare. Där arbetade han mest med yttre tjänst och avancerade upp till Vakt-distriktschef 1988. Tjänstgöringen i Malmö krön-tes med planering och som insatschef vara ansvarig för polisinsatserna i samband med husockupationen på Ringgatan i november 1992. När KG återvände efter sina år i New York

var han delaktig i överenskommelsen mellan Sverige och Danmark gällande hur polisarbetet skulle samordnas med anledning av Öresundsbron.

Idrotten

Redan under skoltiden i Tjörnap var idrottsintresset stort. Säg den idrott han inte provade på att utöva. Fotbol-len var han trogen sin moderförening Tjörnarps Boll och Idrottsförening (TBoIF) medan andra idrotter utöva-de han inom Malmöpolisens Gymnas-tik och Idrottsförening (MPGI). Det var inom friidrotten, skidor, mång-kamp, simning, cykling, skytte m.fl. Vasaloppet genomfördes såväl i det öppna spåret som på söndagen med stor masstart. Det blev långlopp såväl i Italien som i Tyskland.

Internationell verksamhet

Insatser inom ramen för FN blev tidigt något som intresserade KG mycket. En tidig insats före polisti-den i Egypten i samband med Su-ezkrisen följdes av medverkan på Cypren vid olika tillfällen fram till 1993. Han hade olika befattningar och på 1980-talet tjänstgjorde han som kontingentschef. Vid årsskiftet 1992/93 blev KG kontingentschef för en grupp svenska poliser som skicka-des till Zagreb i f.d. Jugoslavien för att vara en del i FN-insatsen UNPROFOR.

Det var ett icke fungerande land med pågående strider mellan olika folkgrupper. Den sista missionen ute i fält blev ett år i Kambodja som chef för den svenska kontingenten. När han kom hem från denna mission fick han en tid på Rikskriminalpolisen för att sammanställa insatserna i Kambodja.

Han hade nu fått besked att han på vårkanten 1995 skulle åka till FN:s högkvarter på Manhattan i New York för att tillträda en tjänst som rådgivare på Department of Peacekeeping vad gäller polisfrågor. Påskhelgen 1995 åkte vi tillsammans till Flori-da för att besöka en gemensam vän som vi besökt året innan då vi var i

USA för att hjälpa svenska fotbolls-landslaget att gräva guld. När vi efter påskhelgen skulle skiljas på Miami flygplats åkte jag hem till Sverige och KG tog sina två "FN-resväskor" och flög till New York. Ungefär 5 år sena-re återvände han till Sverige med en hustru, 4 barn och 1½ container med saker.

Vad var det som hände? På KG:s nya arbetsplats fanns en tjej, Marli-ne, som var hjälpsam när alla prak-tiska saker skall komma på plats. Det klickade tämligen omedelbart och de gifte sig i december månad 1995. De flyttade till ett hus i Connecticut där de bodde tills det var dags att flytta till Sverige 1999.

Tjörnap

KG bodde hela sitt liv i fädernehuset i Tjörnap men hade vid olika tidpunk-ter övernattningslägenhet i Malmö. Huset byggde hans far och det inne-höll förutom deras bostad, telefon-station och ytterligare en lägenhet. När telefonstation upphörde gjordes det om till en lägenhet.

Det stora huset kom väl till pass när han med familj återvände 1999. Han har alltid haft Tjörnap som sin centrala plats. Efter pensioneringen var han aktiv i både PRO som Socken-gillet. En kort tid var han även aktiv i kommunalpolitiken i Höörs kommun. Han engagerade sig under många år för att tågen åter skulle stanna i Tjör-narp. Detta fick han uppleva då Påga-tågen fr.o.m. den 14 december 2014 åter stannade och en ny parkerings-plats byggdes invid stationen.

Avslutning

Vi är många som har enskilda minnen av KG Andersson. För min del är det hans glädje, omtänksamhet, vänskap och alla trevliga stunder vi hade till-sammans.

Jag tänker på Er alla som tillhörde hans familj.

Text: Lennart Petersson

Till minne av kollegan och vännen K-G

Då Lennart Petersson frågade om jag hade något att tillägga eller förändra i hans utmärkta nekrolog över K-G, kunde undertecknad inte undanhålla läsarna följande:

Det hände sig på den tiden då växeltelefonister och kontorister fick skjuts hem från Davidhalls polishus med en radiobil.

Tidpunkten var en lugn förnatt på centralvakten, dit alla misstänkta förs in för registrering och förhör, och chefen, kommissarie Ewe Simfelt, alltid lika vänlig, hade låtit flickorna åka hem lite tidigare vid midnatt.

Men kommissarien kom på att dagrapporten inte var klar för distribuering och nu var där bara manlig polispersonal kvar, K-G var en av dem. Det kan väl inte vara så svårt menade K-G och satte in ett blad mellan ormigapparatusens roterande valsar för att trycka blåkopior. Kommissarien mistroddes K-G och kontrollerade tryckningen bakifrån.

Han lutade sig så att slipsen föll ner på de roterande valsarna och kommissarien drogs in mot maskinen. Den rätttrådige K-G drog ut kontakten ur väggurtagget. "På så sätt räddade jag förmodligen livet på chefen", menade K-G.

Resultatet blev att man sedan kunde läsa på kommissariens slips: "Bengtsson, Karl Leonard Valentin

Tjörnarps kyrka

Foto: Wikiwand

hade varit inne för fylleri". K-G konstaterade det vettlösa att avskeda civilpersonal och låta poliser göra kontoristernas arbete...

Ett sista farväl i Tjörnarps kyrka

K-G var inte bara genomklok utan hade en utsökt humor också. Begravningsakten i Tjörnarps fullsatta och vackra kyrkan inleddes med tyrolermusik och jodding från högtalarna.

En viss undran spred sig hos de

sorgsna besökarna. Aha, det var K-G som spelade oss ett spratt ända in i det sista. Den fina, positiva och ljusa begravningsakten avslutades med den unisona sången "When the saints go marching in".

Han hade styrt upp även sitt eget sista farväl och ville pigga upp oss nära och kära!

Tack för alla ljusa minnen!

Per Jystrand

Skriv i tidningen!

Lämna text och högupplösta bilder till nr 4
senast 18 november 2015.

Skicka in ditt bidrag till: **redaktion@skanepolisen.se**

Polisens Musikkår på sin årliga sommarturné

När kastanjerna blommar.

Foto: Kjell-Arne Friberg (alla i denna artikel)

Konsert i Nyhavn och på Bakkens stora scen är en årligen återkommande händelse i Polisens Musikkårs evangemangsbok. Så även i år trodde både vi och Sjællands Polis-musikcorps. De har hjälpt till varje år att göra en heldag för musikkåren, men i år fanns det ingen plats för oss på de datum vi hade tillfälle att spela.

Den 30 maj var det Polisens dag på Gustav Adolfs torg. Torget skulle vara fullt av både poliser, polishundar och hästar och självklart skulle Malmöborna lockas till torget av tonerna från Polisens egen Musikkår. En barnens dag med festligheter runt omkring precis som dagen efter i Folkets park där även Polisens aktiviteter visades upp.

Kung Fredrik och polisbilarnas sirener slogs om uppmärksamheten. Kung Fredrik är en dansk marsch som Poliskåren öppnade sin konsert med. Uppdelningen av publik märktes omedelbart för barnen ville se på polisbilarna, som de även fick sitta i, och de blev fotograferade tillsam-

mans med de populära poliserna. Den vuxna publiken stod i den heta solen och lyssnade till den första gång jag såg dig och många sågs sjunga med.

Kom i min famn drog ännu fler sångare men det gör alltid Evert Taubes musik. Till mångas glädje spelade Paul Brorsson ledmotivet till den danska tv-serien Matador. Fastän det inte fanns någon ljudanläggning i Folkets park var det som om Pauls ljuva toner svepte ut över parken och allt blev tyst och stilla, bara trumpeten hördes. En trumpet att jämföra med Arne Lamberth eller Ernie Englunds.

On the street where you live ur My Fair Lady förvandlade musikkåren till ett storband där både saxofoner, trumpeter och trombonerna fick visa sin glöd för publiken och även trummorna fick en chans att visa hur trummor kan låta. En del av musikanterna har inte besökt Malmöparken sen de själv var barn och när vi satt oss på en liten grusplätt strax framför Moriska paviljongen dök många känslor upp bland de äldre musikanterna. I sin ungdom hade många spe-

lat på både Brända tomten, Storan, Far i hatten och på Amiralen och Moriskan. Och nu sitter vi mitt i allt det som fanns för ca 50 år sen. En park som förvandlats till oigenkännlighet.

Vart hade dansbanorna tagit vägen? Där radiobilarna fanns stod det i dag en polisbil, kanske var det en radiobil. Alla karuseller liksom Parisserhjulet är försvunna. Mitt i denna nostalgiska tillbakablick föreslår vår dirigent Kjell Olsson att vi skall spela en melodi till parkens ära. Den österrikiska melodin som handlar om Pratern, den stora nöjesparken i Wien. Im prater blühen wieder die bäume. En melodi skapad av Robert Stoltz till en kärleksfilm som utspelar sig i Wien. Tittar vi lite snett uppåt ser vi att kastanjerna runt om oss just håller på att slå ut. Vilket sammanträffande eftersom melodin på svenska heter När kastanjerna blommar.

Italien ligger inte långt från Wien. Sam Rydberg, en av Sveriges stora marschkungar, komponerade åtminstone fem konsertmarscher, av vilka tre har inspirerats från Italien. Italiensk marschmusik hade en

stark ställning i Sverige i början av 1900-talet. Den mest kända och spelade kom i slutet av 1910-talet och har titeln Italia. Wiktor Widqvist och Per Grundström är de andra svenska marschkungarna vars musik i dag och de närmaste dagarna vi får höra mycket av. Wiktor Widqvist marsch Under Blå-Gul Fana är som en slags nationalmarsch som alltid skall spelas på vår nationaldag, men när den än spelas under året är den lika populär. Vår konsert avslutas med Svensk Polismarsch som Per Grundström komponerat.

Per Grundström var dirigent i Stockholmspolisens musikkår mellan 1944-64 och då passade han på att komponera marschen. 6 juni - Sveriges Nationaldag Den är som vanligt uppdelad i flera avdelningar runt om i Malmö. Vi börjar på Stortorget på förmiddagen. Scenen står uppställd i ena hörnet av torget och skymmer Residentet vilket har gjort att vår landshövding Margareta Pålsson får läsa talet till nationen från scenen istället för balkongen på Residentet som landshövdingarna gjort förr i tiden. Men innan Landshövdingen

höll sitt tal var det konsert med Polisens musikkår, folkdansarna och en sångkör från musikklassen på Djupadalsskolan under ledning av Ingrid Runhage Höjer. Polisens Musikkår spelade vacker svensk musik och ledde också marschmusiken när flottans ungdomar marscherade in med flaggan. Tillsammans med musikklassen på Djupadalsskolan sjöngs den blomstertid nu kommer och Idas visa.

Text: Kjell-Arne Friberg

Paul Brorsson spelar Matador.

Ett glatt trumgäng.

Italia.

Tillsammans gör vi tidningen Skånepolisen Sport & Fritid!

SM-tävlingar, klubbmästerskap, reseupplevelser, musikkårsspelningar, mötesreferat, verksamhetsberättelser, vinter-, vår-, sommar- eller höstaktiviteter. Ja, listan kan göras lång på vad det kan skrivas om i tidningen.

Det behöver inte vara långa berättelser, utan kan vara korta referat från något ni tycker varit intressant eller viktigt. Bilder som skildrar texten tar vi gärna emot. Tänk på att ha så bra inställning som möjligt i kameran, så att bilderna inte får för låg upplösning.

Manusstopp för redaktionellt material till nästa nummer är: tisdagen den 18 november 2015

Material mailas till Lars Mahler:
redaktion@skanepolisen.se

World Police and Fire Games

världens näst största idrottsevenemang

World Police and Fire Games (WPFG), vad är det? Jo, det är världens näst största idrottsarrangemang, endast OS är större med 10 000 tävlande. Arrangören hade trott på 12 000 tävlande, men jag skulle uppskatta deltagandet till 6-8 000 tävlande.

WPFG är endast öppet för poliser och brandmän och går av stapeln vart annat år. Nästa WPFG går 2017 i Montreal i Canada och 2019 går tävlingarna i Chengdu, Kina. Ungefär 60 olika idrotter är med på programmet och varje sport är åldersindeldad. Idrottare från 70 olika länder deltagar. Årets WPFG gick av stapeln 25 juni till 5 juli i Fairfax strax utanför Washington DC. För min egen del gick det jättebra, återkommer till det.

Jag tycker i alla fall att det är bra att ha ett mål att sträva emot när man tränar och vad är då bättre än att ställa upp i en internationell tävling, min idrott är brottning, grekisk romersk stil. I brottningen finns två stilarter, fristil och grekisk romersk stil. När jag anmälde mig till tävlingen i oktober 2014, tänkte jag, va fan, när man ändå ska till USA och brottas så kan man lika bra ställa upp i båda stilarna och fristilen skulle gå dagen innan grekisk romersk, så det skulle bli en bra "uppvärmning" inför grek och kanske kan man vinna en match i alla fall, tänkte jag. Till saken hör att jag tränar ingen fristil och har kanske gått 5 fristilsmatcher under min "brottkarriär". Så kunskapen är låg men med en god vilja och lite jävlar anamman kommer man långt.

För er som inte vet skillnaden mellan de båda stilarna. Kort kan man säga så här, att i fristil får man brottas mot benen och sätta krokben men i grekisk romersk stil får man bara ta grepp på överkroppen. Jag har varit med en gång tidigare i WPFG, i Stockholm 1999.

Jag och min sambo, Anette Plato, reste till Fairfax på torsdagen den 25 juni. Invigning på Robert F Kennedy Arena den 26:e och tävlingarna star-

tade den 27:e. För min del så hade jag invägning den 28:e. Vi åkte in och turistade i Washington DC den 27:e, på lördagen, det ösregnade nästan hela dagen, but what to do.

På förmiddagen söndag den 28:e åkte vi till tävlingsarenan som låg på George Mason University, för att ha koll på vikten. Jag skulle väga in i 86 kg och min åldersklass var +40 (det står 49 år i passet). Vikten låg bra och jag träffade en norsk brandman Oddbjörn, från Tromsø i Norge, som skulle ställa upp i +120 kg i +30 års kategorin. Vi tog ett träningspass tillsammans, en stark jäkel Oddbjörn, men det var skönt att komma igång.

Invägningen gick bra, totalt ca 110 invägda i fristil. När jag tittade i anmälningslistan var vi 14 anmälda i min viktklass och åldersgrupp. Så klart den viktklass med flest deltagare i, men till slut blev vi sju brottare i min viktklass. Jag skulle börja mot en polis från Kanada. Min matchplan var att ta det lugnt i början för att komma in i matchen och sen öka.

I brottning går man 3 minuter med 30 sekunders vila och sen ytterligare 3 minuter. Matchen började bra, jag tog ledningen efter två maror. Det blev periodpaus och i början av andra perioden fick jag kopplat kryssstagskoppling och skickade iväg mig och motståndaren. Jag landade olyckligt på min vänstra axel och det kändes

som om något gick sönder i axeln. Jag lyckades i alla fall pressa motståndarens skuldror i mattan och vann matchen. Segern bärgad, men axeln kändes inte alls bra. Jag fick lite omvårdnad av medicinsk personal på plats och de sa i alla fall att inget var sönder, men ont hade jag.

Match två var mot en brandman från USA och här kunde jag inte alls göra mig själv rättvisa på grund av skadan i axeln utan jag förlorade på fall ganska lätt. Det visade sig sedan att denna kille blev 2:a i viktklassen. I match 3 skulle jag möta en polis från Indien men han dök inte upp utan jag vann matchen på WO. Och då blev jag 3:a i viktklassen och inkasserade ett brons, kul, men axeln kändes sådär.

Efter prisutdelningen var det invägning inför morgondagens tävling i grek romersk stil, här skulle jag gå i 85 kg. Invägningen gick bra och jag fick lite mer behandling av sjukvårdspersonalen innan vi lämnade tävlingsarenan. Vi blev 72 invägda i grekisk romersk stil. På kvällen innan jag skulle gå och lägga mig hade axeln svullnat upp och jag kunde inte lyfta den över axelhöjd. Det kändes inte alls bra. På morgonen när jag vaknade var axeln ännu sämre, men jag tänkte, va fan, nu är jag här och jag får i alla fall åka till tävlingsarenan.

Väl på plats så blev jag tejpade av Oddbjörn och jag beslöt mig för att ställa upp. Vi var 4 i min viktklass, en ryss, en kroat, en från USA och jag. Jag mötte ryssen i första matchen, och fick ändra min brottning helt och hållet på grund av skadan och det kändes lite bakvänt att brottas med en arm, but what to do. Matchen började och ganska tidigt åkte jag i en mara och låg under med 4-0. Men jag kom in mer och mer i matchen och "glömde" bort axeln. Ryssen försvarade sin ledning vilket gjorde honom passiv och han blev varnad och nerdömd i parterr. Jag lyckades kvittera till 4-4 och det var lika. Matchen gick in i andra perioden och både ryssen och jag fick ytterligare vars ett poäng och match-

en slutade 5-5. Ryssen tilldömdes se-
gern, helt korrekt, eftersom han slag-
it ett 4 poängskast på mig.

Match nr 2, nu mötte jag killen från
USA, han som vann fristilen dagen
innan. Jag tänkte att jag måste försö-
ka avgöra matcherna tidigt på grund
av skadan, och mitt favoritgrepp i
stående brottning är krysstagskopp-
ling vilket innebär att man kopplar
om livet och kastar bakåt. Gör man
rätt hamnar motståndaren i falläge
och då ska man "bara" pressa mot-
ståndarens skuldror i mattan.

Matchen började och efter någon
minut kom jag in på livet och koppla-
de kryss. Jag tänkte att det får bära
eller brista och skickade iväg mig
och motståndaren. Det gick bra och
jag lyckades pressa motståndarens
skuldror i mattan, vinst. Det kändes
våldigt skönt, en vunnen match i alla
fall. Samtidigt som vi landade i mat-
tan skallade vi ihop, jag slog i mitt hö-
gra öra i hans skalle, och jag kände att
något sprack, mycket riktigt så hade
det börjat blöda, en mindre sårskada
inne i höger öra. Tydligen ville det sig
inte med skadorna.

Besök hos sjukvårdspersonalen
igen, men det ville inte sluta blöda
och kampsport och blod är ingen bra

kombination. Så det var till att tejpa
skadan, tejp och svett är ingen bra
kombination, tejp skulle säkert
lossna så min game plan inför sista
matchen mot kroatien var att gå in
och avgöra så fort som möjligt. I alla
fall axelskadan kändes det mindre
och mindre av. Med lite tejp, en albyl,
mycket adrenalin och pannben kom-
mer man långt. Match 3 mot kroatien
som kom 2:a i fristilen. In och jobba
på och efter en minut fick jag kryss-
tagskoppling, jag skickar iväg oss
bakåt, kroatien i falläge och jag pres-
sade hans skuldror i mattan och vinst
igen, 2 vinster och en knapp förlust.

Till saken hör att kroatien vann med
1-0 mot ryssen, så jag var säker på
medalj men visste inte vilken valör.
Prisutdelning, ryssen blev trea, sen
ropar de upp kroatien vilket gav mig
guld, lycka, härligt. Ja, det trodde
man inte på morgonen när man inte
kunde lyfta ena armen. Det hade inte
lyckats utan min coach Anette och
de andra skandinaverna på plats. Vi
hjälpes åt att coacha varandra.

Jorma Niemi polis från Finland
som blev 3:a i 97 kg +40 år, Oddbjörn
Hanssen, stark brandman från Trom-
sø i Norge som blev 3:a i 120 kg +30 år
och Fredrik Wrangel, brandman från

Kristianstad, som blev 1:a i 71 kg +18
år. Tack alla!

Dagen efter gick vi och kollade på
Toughest Firefighter Alive. En 4-kamp
där deltagarna bl.a. skulle dra slang,
springa i trappor 4 våningar upp, resa
stegar, dra en docka på 80 kg 30 me-
ter m.m. På torsdagen checkade vi ut
för 2 veckors semester i Florida där vi
bl.a. skulle träffa släkt och vänner i
Clearwater och dyka i Key Largo och
avsluta semestern i Key West, men
det är en helt annan berättelse.

Till er som vill veta mer om dessa
tävlingar, gå in på fairfax2015.com.
Sverige kom på 15:e plats i medaljli-
gan med totalt 19 guld, 21 silver och
11 brons. Som deltagare får man ord-
na resan själv och själv betala allt.
Räddningstjänsten däremot bekos-
tar resa och uppehälle för de sina, de
har även i vissa fall betald ledighet.
Det som är väldigt påtagligt överallt
är den enorma stolthet som alla ame-
rikaner känner för sina brandmän
och poliser, och även för oss poliser
och brandmän från andra länder. Lite
ovanligt för oss svenskar men väldigt
trevligt att få uppleva, lite mer sånt
hemma hade inte varit så dumt!

Vid tangentbordet Magne Hvam

Malmöpolisens fotboll under 1960- och 70-talen

Min start hos polisen.

I februari månad 1963 började jag min polisutbildning vid Statens polis-skola i Malmö. Här utbildades poliser som hade sin anställning inom Södra delen av Sverige. Utbildningen omfattade totalt 10 månader med en blandning av teoretisk och praktisk tjänstgöring. Utbildningen genomfördes efter det att vi var anställda av våra polisdistrikt och det var den teoretiska delen som var förlagd till Malmö.

Lokalerna var på Polishuset Davidhallstorg i det på femtiotalet uppförda gårdshuset. Vi var ca 20 elever som hade vår placering i Malmö. Direkt efter utbildningen som avslutades strax före julen 1963 blev det tjänstgöring på olika ställen inom distriktet. Det var ordningspolistjänst, fotpatrullering som gällde. Malmö var indelat i tre vakt-distrikt, Davidhallstorg, Värnhemstorget och Limhamn. Före ordinarie anställning var vi placerade i en vikariatspool som fördelades till de olika vakt-distrikten.

Idrotten inom polisen

Malmöpolisens Idrottsförening, MPGI, var aktiv inom många områden. Dess ordförande var pensionären Knut Nordlund, hittegodschef, tidigare verksam inom Statspolisen och med stora meriter inom fäktning.

Jag kom snabbt i kontakt med fotbollen som hade sina kontaktytor på olika platser inom polisorganisationen. Nils-Erik Nilsson, VB på vakt-distrikt 1, Thore Nilsson, Spaningssektionen, Bengt Månsson, vakt-distrikt 1, Ragnvald Carlsson, Limhamn, Börje Svensson, Radiobilarna/Vellinge och Kjell Engvall, trafikbrottsutredare för att nämna några.

Seriespelet

Representationslaget spelade i Skånebolls seriesystem och öppnade aldrig klubben för andra än polisanställda. Laget avancerade upp i division 5 där vi några år var klart på den övre halvan. Småklubbarnas samorganisation arrangerade varje

Berlin 1965. St fr v: Lennart Andersson, Sven-Åke Derring (då Olsson), Gert Hansson, Ernst Rafstedt, Gunnar Fält, Thore Nilsson, Ove Olofsson, Sven-Åke Larsson, Nils-Erik Nilsson, Bengt Månsson. Knäst fr v: Inge Jolfsson, Börje Svensson, Lennart Petersson, Tommy Carlsson, Ingvar Relfe (då Andersson).

år Malmömästerskapet som var ett mästerskap upp till division 4:a.

Våra hemmamatcher i seriesystemet spelades i Kungsparken, Mariédals IP där det alltid blåste runt p.g.a. Kronprinsenshuset. Vissa år var det bara malmölag medan andra år omfattade serien sydvästra Skåne.

Nya lag tillkom efter invandring som Balkan och Makedonien. Det var alltid uppmärksammade möten då Polisen skulle möta dessa lag. Åskådarsantalet var sällan under 200 och det var hög stämning. De sociala kontakter som detta idrottsutbyte innebar gjorde att det blev ofta enklare att lösa sin tjänsteuppgift eftersom det fanns andra kontaktytor att vila på.

Försäkringscupen var en turnering som spelades på Sorgenfris grusplan och omfattade matcher om 2x15 minuter. Straffområdeslinjerna utdragna till sidlinjerna och i "mittzonen" gällde inte offsideregeln. Vid oavgjort vanns matchen av de som lett sist. Vid 0-0 i mål vanns matchen av flest hörnor och vid 1-1 i hörnor vanns matchen på första hörnan. Detta var en publikdragande tävling då det spelades 6-8 matcher varje kväll.

Internationellt utbyte

Under 1965 gjorde fotbollssektionen ett vänskapsutbyte med Berlinpolisen. Vi var ett femtontal poliser som med tåg via Sassnitz och genom Östtyskland anlände till Berlin Centralstation där vi mottogs hjärtligt. Tåget var låst under hela vår resa genom Östtyskland och passkontroll skedde åtminstone vid tre tillfällen under resan. Det var en stor upplevelse att få se hur muren höll på att byggas.

1969 gjorde vi en resa till Polisen i Duisburg, Ruhrområdet, där vi under en helg bodde väldigt bra och fick se många olika platser. Trots att vi totalt var 16 personer på resan var vi aldrig mer än 12 vid något utflyktstillfälle. Vi spelade även en fotbollsmatch mot våra värdar. Två år senare var vi värdar för ett återbesök från tyskarna.

Träningsverksamheten

Träningsverksamheten skedde på dagtid och vi fick möjlighet att använda våra tider för fysisk träning till fotbollsträningen. När det gällde matchspel var vi tvungna att byta bort arbetspass eller ta ledigt mot löneavdrag.

Varje år började säsongen med ett träningsläger på Göransborgs scoutgård i trakten av Tjörnarps. Här var det konditionen som förbättrades under några dagar. En vår fick vi en låda apelsiner av kollegan Sture "Kidde" Nilsson, som drev affärsverksamhet vid sidan om polisjobbet. Vår ordförande Ragnvald "Bullret" Carlsson kom senare på dagen med lådan i ett fruktansvärt snöväder. Vår munterhet var stor när han halkande och snöig anlände med lådan på axeln. Han hade kört fast med bilen och tvingats gå sista biten. Senare på kvällen blev det poker och Ragnvalds otur fortsatte. Sven-Åke "Svidde" Larsson som skojar om apelsiner och kortspelet med f d boxaren från de djupa skogarna i lindsbergstrakten d v s Ragnvald. "Svidde" gav honom vad Ragnvald trodde var en tröstande apelsin, men frukten var sammansatt av ett tomt skal som Ragnvals labbe tryckte ihop. Resten av kvällen höll "Svidde" sig på ett stort avstånd.

Den vanliga träningen skedde med utgångspunkt från bastun på Davidshall och med löpning till Turbinen och sedan i sanddynerna hela vägen till Cementa. Hemvägen ägnades åt intervallträning och sist in var inte trevligt att vara. Den store ledaren av dessa var friidrottaren K-G Holmgren som slutade och blev fritidschef i Svalöv och sedermera Eslöv.

I slutet av 60-talet flyttades träningarna till Malmö Stadion och träningarna leddes av olika tränare. Sven-Åke (Olsson), Henry Carlsson, Ernst Rafstedt var några av våra kollegor som hjälpte till men även Gert Lundqvist och Rolf Björklund, båda före detta MFF-spelare skötte detta under några år.

Polismästerskapen

Den stora turneringen varje år var att representera Malmöpolisens i Polis-SM i fotboll. Det var under hela min aktiva tid 1964-1977 som regel att vi kvalificerade oss för slutspel som genomfördes på olika ställen i Sverige. Det är vissa som jag kommer ihåg tydligare än andra. Vår vinst i Borås 1968, samt vårt hemmaslutspele 1979.

Avslutning

För att beskriva fotbollen inom Malmöpolisens under 60-70 talen måste en eldsjäl, både som spelare och ledare, nämnas särskilt nämligen Börje

Bronsmedaljörer i Örebro. St fr v: Bertil Nilsson, Börje Svensson, Sten Nilsson, Sven Persson, Thomas Ekdahl, Per Jystrand, Gert Malmros, Hans Hartman, Anders Lindfors. Knäst fr v: Lennart Petersson, Lars-Åke Gabrielsson, Ingvar Relfe (då Andersson), Okänd, Lars-Erik Karlsson, Winn Wallström.

Stolta svenska mästare 1968 på Ryavallen i Borås. St fr v: Lars-Erik Karlsson, Sven-Åke Larsson, Ingvar Fredriksson, Ove Olofsson, Gert Andersson, Kay Fält, Per Jystrand, Börje Svensson. Knäst fr v: Per-Olle Andersson, Karl-Erik Persson, Lennart Petersson, Ingvar Relfe (då Andersson), Bertil Nilsson, Tommy Carlsson.

Svensson. Hans engagemang var totalt och man var tvungen att ha bra skäl för att inte delta i en match. Mycket tid lade han ner på att ordna matcher, ledigheter m.m. och det blev nog enklare för honom när han blev chef på lokal- vaktområde Vellinge.

Varje år avslutades med en träff med våra damer på hyrd lokal. Många gånger var det "Ut i det blå" och ibland var det någonstans i stan. På Café Residens var vi ett flertal tillfällen eftersom ägaren, schweizaren Herr Laurent, var hederspolis erhöill vi bra förplägnad till bra pris.

Text: Lennart Petersson

Vem var/är Lennart Petersson, även kallad "Pitter" i kamratkretsen? Han har spelat i särklass flest matcher

för Malmöpolisens GIF, och en handfull polislandskamper i nordiska mästerskapen bland annat. Han var en självskriven lagkapten med sina ledar- och kämparegenskaper. När han hämtades till rikspolisstyrelsen 1979-80 hade vårt seriespel upphört och övergått till korpen. Vi var många som saknade Pitter.

På RPS fick han uppgiften att se över polisturlistornas snårskog i riket. Rikspolischefen Björn Eriksson använde sig av Lennarts organisatoriska talanger. Senare blev det samarbetet med Svenska fotbollförbundet som gällde. Lennarts kloka och rättframma sätt uppskattades inte minst av basen Lennart Johansson. Lennart fick även heders titeln: Rikspolis kommissarien.

Mittbackskollegan Per Jystrand

Efterlysning!

Skriv och berätta om legendarerna

"Revolver-Joe"

Tidningen har planer på att skriva och porträttera legendar inom polisleden i hela Skåne. Malmökollegan Bengt Allar har gjort framstötningar om att vi borde dokumentera humanisten och skämtaren Knut "Revolver-Joe" Hansson, som jobbade många år som skjutinstruktör. På bilden ser vi honom fotpatrullera i unga år, tillsammans med Karl den X.

Hör av er med förslag, historier och bilder. Skriv gärna själv eller hör av er till tidningen eller undertecknad!

Gör som den alltid alerte Bengt Allar, så gör vi en bra tidning ännu bättre!

Per "Jyet" Jystrand
Österg. 5, 231 70 Anderslöv
redaktion@skanepolisen.se

Tävlingskalender Svenska Polismästerskap

För inbjudningar och aktuell tävlingskalender: www.polisidrott.se

Deltagande: För att få delta i ett svenskt polismästerskap ska du vara polisanställd samt medlem i en till Svenska Polisidrottsförbundet ansluten polisidrottsförening. Detta gäller även; pensionerade polisanställda, polisanställda som avgått med egenlivränta, polisanställda med tjänstledighet samt polisstuderande.

Försäkringsfrågor: SPI har inga försäkringar i sin verksamhet. Tänk på att kontrollera dina försäkringar innan mästerskapet, så att du har ett fullgott försäkringsskydd.

Svenska Polismästerskap 2015	Datum	Ort	Sista anm.dag	Inbj. hemsid.
Beachvolleyboll (sänkt anm. avg.)	3 oktober	Göteborg	20 september	x
Innebandy	25-26 november	Varberg	31 maj	x

Långtidsplanering SPM

2016

Bordtennis Falun, 9-10 april
Bowling Alingsås, 10-12 mars
Cykel Karlstad
Fotboll Västerås
Golf Kalmar
Halvmaraton Göteborg, 21 maj
Innebandy Karlskrona
Rinkbandy Motala
Skidor Jämtland/Trillevalen

2017

Fotboll Eskilstuna
Golf Falun

Planerat ännu ej inbokat

Beachvolley
Dynamicsikt skytte - IPSC
Gevär och K-pist
Handboll
Luftvapen
Multisport
Orientering och fältsport
Pistolskytte
Springskytte
TCA
Terränglöpning

Långtidsplanering:

Svenska Polisidrottsförbundet söker ständigt efter arrangörer till kommande SPM.

Om du och din polisidrottsförening är intresserade av att arrangera ett SPM - ta kontakt med kansliet för mer information.

Har inte någon polisidrottsförening anmält sitt intresse sex månader innan tävlingarna förväntas äga rum, så stryks SPM-tävlingen i den grenen.

Information: Alf Lindstedt, polis sedan 1968, med erfarenhet från ordningspolis, trafikpolis, kriminalpolis, kansli, SÄPO, lärare på Polishögskolan, Ekobrottsmyndigheten och senast föredragande i arbetsrättsutredningarna inom Polismyndigheten i Skåne. Pensionär sedan sommaren 2015.

Kriminalkommissarien berättar

Polishuset på Davidshallstorg stod färdigt i december 1934. Från början var det ett fyra våningshus och femte våningen tillkom 1956. Polisen lämnade huset 2015.

Foto: Malmöpolisens historiska samlingar.

Mordet på Davidshall

Malmös legendariska polishus Davidshallstorg på Storgatan 43 byggdes för polisen och stod färdigt 1934. Nu tackar polisen för sig. Den 28 februari 2015 lämnade arrestpersonalen som sista anställda byggnaden och den 26 juni var huset tomt på polisiär utrustning. Kontraktet löper ut den sista september 2015 och det är ännu inte helt klart vad som ska ske med huset, arrestbunkern eller fasaden mot torget.

Otaliga är de händelser som utspelats i huset och historierna är nog ännu fler. Här vill jag berätta ytterligare en - som kanske inte är känd för alla nya Skånepoliser - med benäget bistånd från Malmöpolisens historiska samlingar;

Mordet i receptionen år 1939.

Från början innehöll det nybyggda polishuset även bland annat polisdomstol, stadsfiskal, överförmyndaren och Malmö Stads rättshjälpsanstalt. Rättshjälpsanstalten hade till uppgift att ge kostnadsfria juridiska råd till kommuninnevånarna och verkade mellan åren 1920 och 1972.

När man inte får rättvisa...

Det är sen lunchtid måndagen den 18 december 1939. På första vaktdistriktets överkonstaplesexpedition på Davidshallstorg står poliskonstapeln nummer 110 Axel Håkansson. Konstapeln Ambjörnsson, som tjänstgör som hallvakt i receptionen, kommer springande i korridoren och ropar:

- Kom och hjälp till i receptionen!

På plats ser Håkansson att en kvinna ligger i en blodpöl på golvet inne i rättshjälpsanstaltens expedition i anslutning till den gemensamma receptionen. Hon har ett stort gapande och blödande sår i halsen. Eftersom skrivbiträdet Herta Holst - som han känner väl - knäböjer över kvinnan och försöker stoppa blodflödet, fortsätter han in i rummet där en man sitter på en soffa. Mannen håller en kniv framför sig i sin högra hand. Han har ett häftigt blödande sår i halsen. Håkansson rycker resolut mannens båda händer neråt och kniven faller på golvet. Mannen sitter fortfarande och stirrar rakt fram när poliskonstapeln tillsammans med rättshjälpsanstaltens personal får fram handdukar som de lindar runt halsen för att

stoppa blodflödet. På polisverkets bår bär de mannen ut till den rekviderade ambulansen och han förs till allmänna sjukhuset. Konstapel Håkansson åker med i ambulansen och i sin nerblodade uniform fortsätter han att efter bästa förmåga täppa till det ymnigt blödande såret i halsen. Mannen som enligt rapporten "var vid sans", upprepar flera gånger i ambulansen: - När man inte får rättvisa, får man skipa den själv.

Dottern stod i dörröppningen

I polisrapporten som var färdigskrivnen av kriminalöverkonstapeln Oscar Martinsson två dagar senare, framgår bakgrunden till dramat i receptionen på Davidshallstorg 1939. Mannen, född 1895, var musiker och hade under 1934 gift sig med den yngre kvinnan, född 1915. Han hade sedan tidigare två döttrar. "Sämjan i

hemmet" som kvinnans mor enligt ett förhör uttryckte det, "hade inte alltid varit den bästa". Redan i mars 1937 lämnade makarna in en ansökan om skilsmässa och kvinnan åkte då också på en tillskärarkurs i Stockholm. På hösten samma år flyttade de dock åter tillsammans in i en lägenhet i Malmö. Sommaren 1939 lämnade mannen sin hustru kvar i stan och reste själv ut med ett teatersällskap. Under den sommaren blev kvinnan "bekant med en mansperson, vilket resulterat i grossess". Enligt modern lämnade paret i september in en ansökan om dom å hemskillnad, och i oktober 1939 kom rådhusrättens dom och paret skiljdes. Mannen hade förebrått kvinnan för situationen, men enligt modern hade hon själv inte vetskap om några handgripligheter dem emellan.

Paret hade bland annat varit på café Cecil tillsammans och när kvin-

nan kom hem till sin mor efteråt, sade hon att mannen var nedstämd och behövde tröstas.

På morgonen den 18 december 1939 ringde mannen och bad modern och kvinnan att följa med till rätts-hjälpsanstalten på Storgatan. Han ville att kvinnan skriftligen skulle medge att det var en annan och inte han som var far till det väntade barnet. De träffades alla tre utanför polishuset vid 12-tiden.

Stämningen i väntrummet var bra och mannen föreslog att de skulle dricka kaffe tillsammans efteråt. De diskuterade även samvaro under den stundande julhelgen. Paret hade varit inne på expeditionen i omkring en timme, då modern som väntade utanför hörde ett plötsligt och högljutt skrik. Dottern stod i dörren med ett blödande sår i halsen och föll baklänges ner på golvet.

Otaliga är de som öppnat de tunga metalldörrarna på Storgatan 43 i Malmö. Alla har nog inte lagt märke till de avbildade stadsvakterna.
Foto: Alf Lindstedt 2014

Hennes liv gick inte att rädda - trots omedelbara räddningsinsatser. Kvinnan dog på golvet i polishusets reception 1939.

Foto: Malmöpolisens historiska samlingar

En fullständig överraskning.

Personalen på rättshjälpsanstalten skrivbiträdet Herta Holst, första expeditionsbiträdet Ester Lönnberg samt advokaten och direktören Bernhard Fries berättade samstämmiga uppgifter för poliserna om dramat och om vad som skett i lokalerna när paret kom på besök. Efter att de först fått information om bouppteckning med anledning av hemskillnaden, hade mannen önskat att de fick möjlighet till samtal med advokaten "enär det gällt även intimare saker".

De gick båda två in i direktör Fries tjänsterum. Efter en halv timme när Holst skulle renskriva konceptet till den handling där kvinnan vidgick att hennes före detta man inte var far till det väntade barnet, hade paret åter suttit bredvid varandra i soffan på expeditionen och väntat. Mannen höll vid ett tillfälle sin hand vid kvinnans hals, men personalen såg ingen kniv. Det var först när kvinnan reste

sig upp, skrek och föll baklänges som de såg att hon blödde från ett stort öppet sår i halsen. Blodet flödade kraftigt och de såg att halspulsådern var avskuren - alla försök att med händerna stoppa blodflödet var förgäves.

Mannen satt kvar på soffan med en blodig kniv i handen. När han höjde den mot sin egen hals, skrek ett av biträdena:

- Nej, nej, och lade sin hand på hans överarm.

Han höjde då kniven mot biträdet som genast rusade ut i korridoren och ropade på polis. När hon därefter såg på mannen, satt han framåtlutad i soffan med ett blödande sår på sin hals. Kvinnans mor, civilpersoner och några poliser kom in i rummet och försökte hjälpa de båda skadade. Kniven, en nyinköpt trädgårdsmästardolk, hamnade under soffan när polisen tog hand om mannen.

Advokaten Fries bekräftade att pa-

ret hade samtalat i god ton utan förebråelser och att det inträffade kom som en fullständig överraskning. Han hade själv suttit på sitt tjänsterum med stängd dörr när han hörde ett kvinnoskrik från expeditionen. När han öppnade dörren såg han inte kvinnan, men mannen satt på soffan och blod rann ut på golvet. Omedelbart därefter kom poliser till platsen.

Både kvinnan och mannen dog

Kvinnan som låg på golvet utan tecken på liv, fördes till stadens bårhus på Celsiusgatan och mannen avled även han på sjukhuset samma dag klockan 15. Polisrapporten rubricerades som mord och självmord.

Alf Lindstedt
fd kriminalkommissarie

Finn fem fel

i samarbete med Mediahuset i Göteborg AB, www.mediahuset.se

Ringa in, på den översta bilden, de 5 detaljer som är borta.

Inskickat av:

.....
Förnamn

.....
Efternamn

.....
Gatuadress

.....
Postnummer och Ort

.....
E-post

Skicka in ert svar till:
Skånepolisen Sport & Fritid
c/o Mediahuset i Gbg AB, avd syd
Tågmästaregatan 7
233 43 Svedala

senast den 18 november 2015

Tävlingen är till för tidningen Skånepolisen Sport & Fritids läsare. Om du vill ha en hel tidning, går det bra att skicka in en kopia av sidan.

Vinsten i denna tävlingen blir en bok, som du kan läsa mer om på **sidan 5**, där den presenteras.

Vinnarna och den rätta lösningen från förra numret:

1. Bengt Andersson
Simrishamn
2. Paul Hurtig
Helsingborg
3. Eva Olenmark
Vallåkra

48 svar skickades in.

De tre vinnarna får varsin bok. (bild till vänster)

